Я хочу знати, любиш ти мене,
чи це лиш сон, який уже не сниться?
Моєї долі пекло потайне,
моя сама від себе таємниця!

Чи ти за мене душу віддаси,
чи розміняєш суєтно і дрібно?
Краса — і тільки, трішечки краси,
душі нічого більше не потрібно.

Чи, може, в цім калейдоскопі літ,
де все нещадно звичне І щоденне,
ти просто мені дивишся услід
і трохи любиш сни свої про мене?